

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptesprezecea după Rusalii

Evanghelia duminicii

Matei 15, 21-28

În vremea aceea s-a dus Iisus prin părțile Tirului și ale Sidonului și iată că o femeie hananeiancă, din acele ținuturi, ieșind în calea Lui, striga către Dânsul și zicea: miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David, fiica mea este rău chinuită de un diavol. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt. Dar, apropiindu-se, ucenicii Săi Îl rugau, zicând: da-i drumul, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, le-a zis: nu sunt trimis decât numai către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Dar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă! El însă, răspunzând, i-a zis: nu este bine să iei pâinea fiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis Lui: adevărat, Doamne, însă și câinii mănâncă din fărâmiturile ce cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzându-i, Iisus i-a zis: o, femeie, mare este credința ta; fie ție cum voiești! Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Cananeanca într-o dublă ipostază a feminității mântuitoare:

- Femeia cea care strigă cu nădejde la Dumnezeu

„Femeia cananeancă descrisă de Evanghelia citită astăzi avea o fiică bolnavă și dorea să fie tămăduită de Domnul Hristos. Ea este chipul femeii care suferă pentru copiii ei și care strigă cu nădejde la Dumnezeu... Să-L rugăm pe Dumnezeu, precum femeia cananeancă de astăzi, «Doamne, ajută-ne!». Dăruiește-ne, Doamne, o picătură din harul Tău, o fărâmitură din pâinea cea spre ființă ca și viața noastră să se lumineze, ca și viața celor dragi să fie cuprinsă de desăvârșirea sfințeniei. Prin pocăință, prin rugăciune, nădăjduim că harul lui Dumnezeu coboară și peste noi.”

(IPS Teofan, 2011)

- Femeia capabilă să se schimbe și să schimbe prin iubire

„Feminitatea se definește, poate, tocmai prin această virtute de a se transfigura prin dragoste; de a se spori prin sine, iar nu împuțina. Farmecul fizic, resorturile voinței, antenele inteligenței, ființa însăși, totul e augmentat prin dragoste. Feminitatea e ceva care poate fi, neconținut, mai viu.

De aceea, într-o lume cum e cea contemporană, unde toate par a ține de o anumită lege a «degradării energiei», unde toate decad și toate obosesc, faptul feminității e un miracol, despre care încă nu se vorbește îndeajuns”

(Constantin Noica)

Program liturgic

- **Duminică, 14 februarie,**
- ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie
- ora 17.00, Paraclisul Maicii Domnului
- **Marti, 16 februarie,**
- ora 17.00, Slujba Acatistului Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina
- **Vineri, 19 februarie, ora 17.00,** Slujba Sf. Maslu
- **Sâmbătă, 20 februarie,**
- ora 7.00 Utrenia și Sfânta Liturghie întru cinstirea Sf. Ap. Toma și a Sf. M. Mc. Ecaterina și pomeniri pentru cei răposați
- ora 17.00, Slujba Vecerniei

Filantrop nu-i acela care rănește întâi, și apoi vindecă, ci cel care vindecă pe cei răniți

- fragment din Cuvântul Sfântului Ioan Gură de Aur la Duminica Cananeencei —

Vindecă, dar, mai întâi rănile făcute de tine și apoi pe cele făcute de alții.

Dar, mai bine spus, nici nu răni, nici nu doborî pe nimeni la pamânt-asta este treaba jucătorilor de la întrecerile atletice -, ci ridică pe cei doborâți la pamânt. Nu este cu putință să vindeci răul săvârșit de jaf și nedreptate cu aceeași măsura de milostenie. Dacă ai răpit unuia un obol, nu trebuie să faci milostenie cu un obol ca să stârpești rana jafului, ci cu un talant. De aceea hoțul trebuie să dea împătrit de cât a luat; răpitorul însă e mai rău decât hoțul. Dacă hoțul trebuie să dea împătrit decât a luat, apoi răpitorul trebuie să dea înzecit și chiar cu mult mai mult.

Ce bine ar fi dacă chiar așa ar putea căpăta iertare pentru nedreptatea săvârșită; dar nici atunci nu va primi plata pentru milostenia sa. De aceea Zaheu spunea: „De am năpăstuit pe cineva, întorc împătrit și voi da săracilor jumătate din averile mele”.

Dacă în timpul legii vechi trebuia să întorci împătrit, apoi cu mult mai mult pe timpul harului; dacă hoțul trebuie să întoarcă, apoi cu mult mai mult răpitorul. Răpitorul în afară de pagubă mai aduce și ocară celui jefuit. Deci dacă ai întoarce de o sută de ori cât ai răpit, tot n-ai întors tot. Vezi, dar, că nu în zadar spuneam: Dacă ai răpit unuia un obol și-i întorci un talant, abia dacă poți tămădui rana făcută. Dacă așa abia poți tămădui rana, cum te vei apăra înaintea lui Dumnezeu când strici rânduiala, când răpești averi întregi și dai puțin, și nici aceluia pe care i-ai jefuit, ci altora în locul aceluia?

Ce iertare mai poți avea?

Ce nădejde de mântuire? Vrei să știi cât de mare rău faci când miluiești așa? Ascultă ce spune Scriptura: „Cel care aduce jertfa din averea săracilor este ca acela ce omoară pe fiu înaintea tatălui lui”.

Să plecăm, dar, de la biserică scriind în mintea noastră această amenințare; s-o scriem pe ziduri, pe mâini; s-o scriem în conștiința noastră; s-o scriem pretutindenea, pentru ca teama să ne crească în așa măsură în sufletul nostru încât să ne împiedice mâinile de a înfinge în fiecare zi cuțitul în semenii noștri.

Că răpirea bunurilor și drepturilor altora este mai grozavă decât uciderea, pentru că răpirea ia viața celui sărac încetul cu încetul. Ca să ne curățăm deci de aceasta, sa ne gândim și

noi la toate acestea și să le spunem și altora. Așa vom avea mai multă tragere de inimă spre milostenie, vom primi pentru milostenia noastră răsplățile cuvenite și ne vom bucura și de bunățile cele veșnice, cu harul și cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos.

Cel mai bun sfat pentru o zi reușită

Cu toții ne dorim ca fiecare zi din viața noastră să ne fie cât mai reușită. Acest lucru este bun, fiindcă trebuie să prețuim darul ce ni s-a dat. Însă pentru ca finalul unei zile să fie fericit, trebuie și începutul ei să fie bun. Iar pentru un creștin, un început bun înseamnă încredințarea vieții, din momentul în care deschidem ochii și până ce îi închidem, fie spre somn sau spre veșnicie, Celui care ne-a dăruit-o. E cel mai sigur sfat pentru o zi și pentru o viață împlinite.

În fiecare dimineață, când a sunat ceasul și te-ai trezit, chiar înainte de a te ridica din pat, să-ți arunci privirea asupra icoanei din camera ta, să-ți iei inima în mână și să zici: Al Tău sunt, Doamne, mântuiește-mă! În timpul acestei zile, inima mea Îți aparține. Și dacă faci acest lucru cu insistența care se cuvine, vei simți în inima ta că Dumnezeu și Maica Domnului îți grăiesc: „Fiul Meu ești tu, Eu astăzi te-am născut.” Începi o nouă zi ca și cum ai început viața în acea zi. Toate să le faci după ce te-ai încredințat lui Dumnezeu. „Așa să faceți de la intrarea în mănăstire și până la așezarea în mormânt”, le îndemna Înaltpreasfințitul Teofan pe câteva monahii și consider că e un sfat la fel de valabil și pentru mireni.

(Maria Burlă, *Reflecții*, doxologia.ro)

Eveniment important pentru cultura și spiritualitatea ortodoxă românească:

Grigore Vieru, comemorat la Iași

Vineri, 12 februarie 2016, în Parcul Copou din Iași, la statuia poetului Grigore Vieru, au avut loc mai multe manifestări, reunite sub genericul „In memoriam Grigore Vieru” și prilejuate de comemorarea celor șapte ani de la trecerea la cele veșnice a marelui poet. Evenimentul a debutat cu o slujbă de pomenire, oficiată de un sobor de preoți.

Manifestările dedicate comemorării poetului Grigore Vieru au fost prezente personalități de marcă ale Iașului, scriitori, intelectuali și elevi de pe ambele maluri ale Prutului. De la eveniment nu au lipsit Ioan Coser, consulul Republicii Moldova la Iași, Gheorghe Duca, președintele Academiei de Științe din Republica Moldova, Mihai Chirița, primarul interimar al Iașului, Dorin Chirtoacă, primarul general al municipiului Chișinău, academicienii Mihai Cimpoi și Valeriu Matei, Ioan Ciuntu, Nicolae Dabija, Iulian Filip, Vasile Tărățeanu, Vasile Grozavu, Claudia Balaban și Raisa Vieru. A fost, de asemenea, prezentă și Fanfara de Muzică Militară a Garnizoanei Iași.

Manifestările au debutat cu o slujbă de pomenire, ce a fost oficiată de un sobor de preoți, din care au făcut parte, ca delegat al IPS Părinte Mitropolit Teofan, pr. Constantin Sturzu, consilierul cultural al Arhiepiscopiei Iașilor, precum și pr. Ioan Ciuntu, protopop de Chișinău.

La finalul slujbei, părintele consilier Constantin Sturzu a vorbit despre curajul mărturisirii ce l-a însoțit pe Grigore Vieru de-a lungul întregii vieți: „Am săvârșit slujba de pomenire a celui care a fost un român cu inima mai mare decât Moldova cea nedespărțită de Prut, un poet cu un cuvânt pe care numai limba română a putut să-l încapă și, nu în ultimul rând, un creștin care a știut să unească în viața lui cerul și pământul. Îmi aduc aminte de un eveniment din viața poetului Grigore Vieru, pe care acesta îl relata destul de des. Atunci când bolșevicii au închis biserica din satul său natal, oamenii, mâhniți că nu vor avea slujbă de Înviere și nu va avea cine să le sfințească bucatele, s-au sfătuit între ei și s-au hotărât să stea în priveghere toată noaptea, iar la revărsatul zorilor, când dincolo de Prut se vor auzi clopotele de la biserica românească, în care se slujea Învierea, și vor avea, prin aceasta, semnal că slujba e la final, urmând să fie sfințite bucatele credincioșilor, să meargă și ei în procesiune spre malul Prutului, cântând «Hristos a înviat!». Se gândeau că Duhul Sfânt nu se va împiedica nici de sârma ghimpată, nici de Prutul transformat în graniță, ca să-l separe pe român de român. Iată un exemplu privind credința simplă a țăranilor noștri, a celor care constituie neamul lui Grigore Vieru: Dumnezeu nu se împiedică de frontiere, lui Dumnezeu nu poți să-I pui limită. Duhul suflă acolo unde voiește și, așa cum lui Dumnezeu nu i s-a putut pune graniță, nici lui Grigore Vieru nu i s-au putut pune granițe, deși și-a mărturisit de fiecare dată, cu fârie, originea românească și credința creștinească”.

După slujba de pomenire, au urmat alocuțiunile oficialităților și invitațiilor și depunerea de coroane.

Tot ieri, la Casa de Cultură „Mihai Ursachi” a avut loc vernisajul documentar dedicat lui Grigore Vieru, eveniment prezentat de Mircea Radu Iacoban și Valeriu Matei. Cei prezenți au putut asculta un spectacol de muzică și poezie - „Rădăcina de foc. Țârna

care ne apără”, cu participarea grupului artistic al Liceului „Prometeu” din Chișinău și a actorului Costel Popa de la Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași. Ziua s-a încheiat cu prezentări de cărți și conferințe.

Ședință a Sinodului Mitropoliei Moldovei și Bucovinei

În ziua de 9 februarie 2016, la Reședința mitropolitană din Iași, s-a întrunit, în ședință de lucru, Sinodul mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, sub președinția IPS Părinte Mitropolit Teofan. La sinod au mai participat IPS Pimen, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, IPS Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului, PS Corneliu,

Episcopul Hușilor, PS Calinic Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor.

Ordinea de zi s-au aflat mai multe subiecte referitoare la viața bisericească din Moldova, care sunt de competența Sinodului mitropolitan. Între subiectele abordate în această ședință au fost și următoarele:

- analiza unor propuneri de canonizare a unor personalități bisericești ce au viețuit în zona Moldovei;
- aprobarea unei proceduri privind modalitatea de susținere a gradului I în preoție;
- o analiză a modului în care se raportează credincioșii, mai ales cei tineri, la activitățile unor instituții bisericești, precum și o evaluare a nevoii de implicare a Bisericii în viața societății;
- o informare privind noile reglementări ale Codului fiscal referitoare la modificările fiscale aplicabile cultelor recunoscute din România;
- evaluarea unor activități misionare desfășurate pe cuprinsul Mitropoliei Moldovei și Bucovinei și a raportului anual privind activitățile Asociației „Oastea Domnului” în cele patru eparhii din Moldova.

De asemenea, în aceeași ședință, au mai fost abordate și unele propuneri de ordin patrimonial, respectiv au mai fost analizate și unele aspecte disciplinare.

Sursa: doxologia.ro

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

2%

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

• Numele Asociației:
PAROHIA "TOMA

COZMA"

• CIF (Codul de Identificare Fiscală):
11198095

• Contul Organizației în format IBAN:
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

• ATENȚIE:

La formularul 230 trebuie anexat, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se

obține de la angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

- Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602
- Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273
- Direct la Pangarul bisericii

Sponsori:

Căutăm Coordonatori și Voluntari

Cunoscând interesul pe care mulți tineri îl manifestă față de viața comunității creștine de la biserica Toma

Cozma, în anul pe care tocmai l-am început, ne dorim structurarea activităților (sociale, culturale, pastorale, sportive, fundraising, managementul proiectelor, relații publice etc.) din cadrul parohiei noastre, și numirea în funcția de coordonare a unor tineri activi, doritori să se implice.

Toți cei interesați să desfășoare activități de voluntariat, cu beneficii multiple, pot aplica, trimițând un CV la adresa de

e-mail: parohiatomacozma@gmail.com.

AȘTEPTĂM DE ASEMENEA CU INTERES PROPUNERI PENTRU TEME PE CARE DORIȚI SĂ FIE INSERATE IN PAGINILE PUBLICAȚIEI NOASTRE. LE PUTEȚI EXPEDIA PRIN MAIL, COMUNICA TELEFONIC SAU DEPUNE IN SCRIS ÎN CUTIA DIN FAȚA PANGARULUI DIN BISERICĂ

O lecție de viață

O tânără i-a spus bunicii ei că viața pare să devină din ce în ce mai grea, în plus soțul o înșală cu o altă femeie. Bătrâna și-a ascultat nepoata, apoi a condus-o în bucătărie și a pus pe foc trei oale pline cu apă. Când apa a început să fiarbă, bătrâna a pus morcovi în prima, ouă în cea de-a doua oală și boabe de cafea în cea de-a treia. După 20 de minute a oprit focul, a scoș morcovii, ouăle și boabele de cafea și a rugat-o pe nepoata ei să-i spună ce vede.

„Morcovi, ouă și cafea”, a fost răspunsul evident al tinerei.

Bunica a rugat-o atunci să apese pe morcovi, care erau moi, să spargă coaja unui ou, care se întărise, și să guste cafeaua.

Femeia a făcut tot ce i-a cerut bătrâna fără să știe ce vrea aceasta să-i demonstreze. Atunci bunica ei i-a explicat simplu că morcovii, ouăle și cafeaua s-au confruntat toate cu aceeași problemă: apa clocotită. Însă felul în care au reacționat e diferit. Morcovul, cel mai dur la început, s-a înmuiat. Oul a devenit tare pe interior, însă cafeaua e singura care a reușit să schimbe apa.

Așa e și-n viață a spus bătrâna. Depinde numai de noi cum reacționăm când dezamăgirea și problemele bat la ușă. Devenim moi și renunțăm, ca morcovii? Ne transformăm interiorul, sufletul, în stană de piatră, ca oul? Sau luptăm cu greutate, în cele din urmă reușind să scoatem ceva bun din orice situație dificilă, precum cafeaua. Cei mai fericiți oameni știu cum să scoată ceva bun din orice situație dificilă.